

Ćwiczenia 3 16.10

Alfabet z zależnościami (Σ, D) , gdzie

* $D \subseteq \Sigma^2$ relacja zależności zwrotna, symetryczna

* $I = \Sigma^2 \setminus D$ relacja niezależności

Równoważność śladowa $\equiv_D \subseteq \Sigma^* \times \Sigma^*$ to najmniejsza

równoważność, taka że $xaby \equiv_D xbay$ dla każdych

$x, y \in \Sigma^*$ i $(a, b) \in I$.

Inne spojrzenie na \equiv_D :

* niech \sim będzie binarną relacją na Σ^* , taką że

$u \sim v$ wtw, gdy istnieją $x, y \in \Sigma^*$ i $(a, b) \in I$

spełniające $u = xaby$, $v = xbay$

* wtedy \equiv_D jest symetrycznym, zwrotnym i przechodnim

domknięciem \sim , innymi słowy $u \equiv_D v$ wtw, gdy

istnieje sekwencja (w_0, w_1, \dots, w_n) , taka że $w_0 = u$,

$w_n = v$ i $\forall 0 < i \leq n \quad w_{i-1} \sim w_i$

Śladem nazywamy klasę abstrakcji \equiv_D , przyjmujemy oznaczenie $[w]_D = \{v : v \equiv_D w\}$. Gdy D wynika z kontekstu, pomijamy je, pisząc $[w]$. Językiem śladów nazywamy dowolny ich podzbiór.

Język śladów T nad (Σ, D) jest regularny, jeśli istnieje język regularny $L \in \Sigma^*$, który jest zamknięty na równoważność śladową, i spełnia warunek:

$$T = [L] = \{ [w] : w \in L \}$$

← dla języków śladów analogicznie

Dla języka $L \in \Sigma^*$ i słowa u ilorazem lewostronnym

L względem u nazywamy $u^{-1}L = \{ v : uv \in L \}$

Przykłady:

* $\Sigma = \{a, b, c\}$, $D = a \begin{matrix} \leftarrow b \\ \leftarrow c \end{matrix} \Rightarrow I = \{ (b, c), (c, b) \}$

$$[abbca]_D = \{ abbca, abcba, acbba \}$$

* $\Sigma = \{a, b, c\}$, $D = a - b \quad c$

$$L = \{ ab, abc, acb, cab \} \text{ zamknięty na } \equiv_D$$

te pary liter można zamieniać w słowie

$$* \Sigma = \{a, b, c\}, \quad L = \{ab, acb, abca, acaa, acbca\}$$

$$(ab)^{-1}L = \{\varepsilon, ca\} = (acb)^{-1}L$$

$$* \Sigma = \{a, b\} \quad L = (ab)^*$$

istnieją tylko dwa ilorazy lewostronne języka L :

$$L = \varepsilon^{-1}L = (ab)^{-1}L = (abab)^{-1}L = \dots$$

$$bL = a^{-1}L = (aba)^{-1}L = (ababa)^{-1}L = \dots$$

Inne spojrzenie na ilorazy:

* słowa $x, y \in \Sigma^*$ mają taką samą przyszłość

w języku L , oznaczenie $x \sim_L y$, jeśli nie istnieje

$z \in \Sigma^*$, takie że $xz \in L \wedge yz \notin L$ lub $xz \notin L \wedge yz \in L$

* oczywiście $x \sim_L y \Leftrightarrow x^{-1}L = y^{-1}L$

Twierdzenie (Myhill, Nerode)

Język L jest regularny wtw \sim_L ma skończoną liczbę

klas abstrakcji. Co więcej, jest to liczba stanów w

minimalnym automacie deterministycznym rozpoznającym

język L .

1. Pokaż, że język śladów T jest regularny wtedy i tylko wtedy, gdy ma skończenie wiele ilorazów lewostronnych.

Mamy do udowodnienia dwie implikacje

1) T regularny \Rightarrow ma skończenie wiele ilorazów

* oznaczmy alfabet z zależnością przez (Σ, D)

* niech $L \subseteq \Sigma^*$ będzie językiem regularnym zamkniętym na równoważność śladową, który odpowiada T

* L regularny, czyli z twierdzenia M-N ma skończenie wiele ilorazów lewostronnych

* oznaczmy je przez L_1, L_2, \dots, L_k

* założymy, że T ma $> k$ ilorazów lewostronnych i weźmy dowolne $k+1$ z nich oraz dla każdego wybierzmy dowolny ślad go generujący:

$$[s_1]^{-1}T_1, [s_2]^{-1}T_2, \dots, [s_{k+1}]^{-1}T_{k+1}$$

* z zasady szufladkowej co najmniej dwa ze słów s - generyją ten sam iloraz lewostronny dla języka L , niech będą to s_i oraz s_j

* z drugiej strony $T_i \neq T_j$, więc BSO możemy przyjąć $[t] \in T_i$ i $[t] \notin T_j$ dla pewnego $t \in \Sigma^*$

* prowadzi to do sprzeczności, bo $s_i t \in L$ i $s_j t \in L$, a co za tym idzie (z zamkniętości L na \equiv_D)

$\forall s' \in [s_i] \forall t' \in [t] s't' \in L$ i $\forall s' \in [s_j] \forall t' \in [t] s't' \in L$,

czyli $[t]$ nie może rozróżniać przystałości $[s_i]$, $[s_j]$

* tym samym udowodniliśmy, że T ma dokładnie k ilorazów lewostronnych: $[L_1], [L_2], \dots, [L_k]$

2) T ma skończenie wiele ilorazów \Rightarrow jest regularny

* pokazujemy, że język $L = \bigcup \{s : s \in T\}$

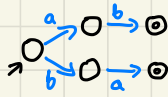
jest regularny i zamknięty na \equiv_D

* kolejne kroki przebiegają analogicznie do tych z pierwszej części dowodu

2. Automat deterministyczny jest "diamentowy", jeśli dla każdego stanu q i każdych dwóch niezależnych liter a, b , takich że $q \xrightarrow{a} q'$ i $q \xrightarrow{b} q''$, istnieje stan p , spełniający $q' \xrightarrow{b} p$ oraz $q'' \xrightarrow{a} p$.

Czy każdy język regularny zamknięty na równoważność śladową, jest rozpoznawany przez automat "diamentowy"?

* weźmy dowolny deterministyczny automat A rozpoznający dany język L

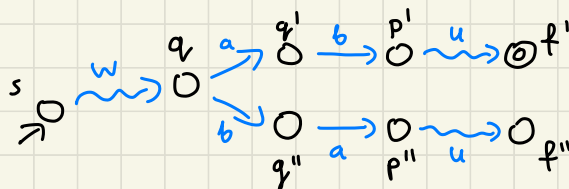
* potencjalny problem: może mieć za dużo stanów

* przekształcamy A , żeby otrzymać automat minimalny A' rozpoznający L (np. algorytmem Hopcrofta, $n \log n$)

* zgodnie z twierdzeniem M-N każdy stan w A' reprezentuje inną klasę abstrakcji relacji \sim_L (w szczególności istnieje stan "śmieciak")

* pokazemy, że A' jest automatem diamentowym

- * założymy, że $q \xrightarrow{a} q'$ i $q \xrightarrow{b} q''$ dla pewnego stanu q oraz niezależnych liter a, b
- * skoro A' jest deterministyczny, mamy $q' \xrightarrow{b} p'$ i $q'' \xrightarrow{a} p''$ dla pewnych stanów p', p''
- * jeśli $p' = p''$, własność automatu diamentowego jest spełniona, dlatego założymy $p' \neq p''$
- * p' i p'' muszą mieć inne „przyszłości” (na mocy twierdzenia M-N)
- * stąd BSO istnieje słowo u , takie że z p' bieg po u jest akceptujący, a bieg z p'' po u - nie
- * wystarczy wziąć dowolne słowo w , po którym istnieje bieg ze stanu początkowego do q , oraz zauważyć, że $wabu \in L$ i $wbau \notin L$ - sprzeczność z zamkniętością L na równoważność śladową

3. Czy sieć regionów skonstruowana z grafu konfiguracji sieci S może być podwójnie wykładnicza względem S ?

* zastanówmy się, jakie są zależności między kolejnymi przejściami

sieć Petriego	graf konfiguracji	sieć regionów
$ P = n$	$ V \leq 2^n$	$ P' \leq ?$
$ T = m$	$ E \leq \binom{2^n}{2}$	$ T' = m$
	etykiety (labels) $\Rightarrow L = m$	

* pozostaje oszacować liczbę miejsc $|P'|$ w sieci regionów - wystarczy sprawdzić ile może być maksymalnie regionów w grafie konfiguracji

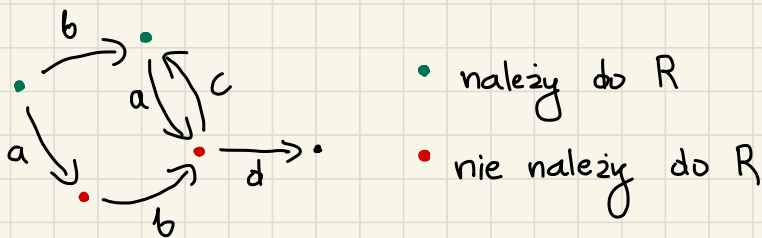
* w tym celu patrzymy na graf konfiguracji i analizujemy, w jaki sposób można scharakteryzować dowolny region $R \in V$

* z definicji, dla każdej etykiety $l \in L$ musimy zdecydować, którego jest ona typu:

- ① wszystkie l -krawędzie prowadzą z R do $V \setminus R$
- ② $-||-$ z $V \setminus R$ do R
- ③ $-||-$ z R do R lub z $V \setminus R$ do $V \setminus R$

* pokażemy, że każdy region R można jednoznacznie opisać funkcją $f_R: L \rightarrow \{①, ②, ③\}$, która każdej etykietce przypisuje jej typ w R

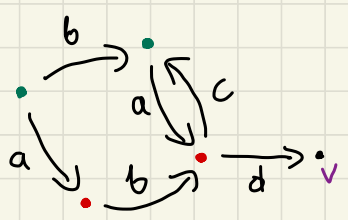
* rzeczywiście, jeśli $f_R(a) = ①$, czyli gdy wiemy, że wszystkie a -krawędzie prowadzą z R do $V \setminus R$, to wiemy już, jak rozdzielić końce wszystkich a -krawędzi, np.

* podobnie informacja, że $f_R(c) = ②$ dla pewnego $c \in L$, mówi nam jak rozdzielić końce c -krawędzi między R i $V \setminus R$

* a co z etykietami, którym przydzielono ③?

- * robimy tak, że najpierw wyznaczamy przydział wierzchołków do R na podstawie ① i ② typu, a później „propagujemy” przynależenie do R , np.

$$f_R(d) = \textcircled{3}$$

wierzchołek v nie należy do R , bo drugi koniec nie należy

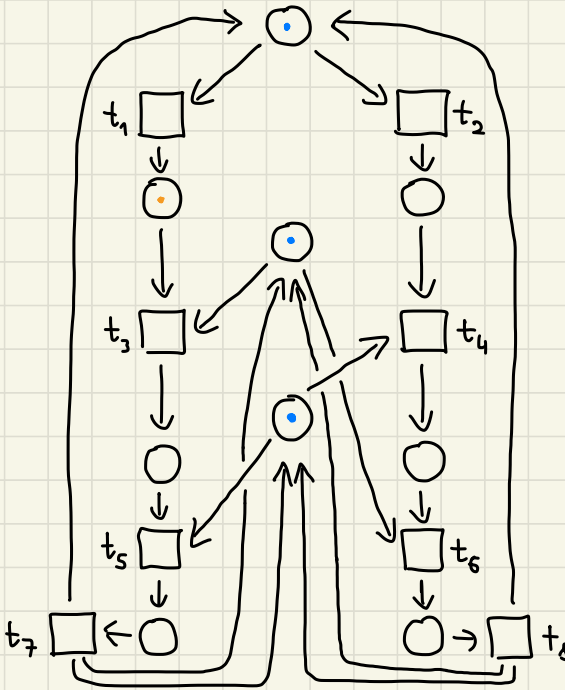
- * procedura propagacji działa, bo graf konfiguracji jest spójny; pozostaje tylko szczególny przypadek, gdy $f_R(l) = \textcircled{3}$ dla każdego l , ale wtedy albo $R = V$, albo $R = \emptyset$, a te opcje pomijamy

- * **uwaga**: dla ustalonego grafu konfiguracji nie każda funkcja f_R opisuje poprawny region, np. $f_R(a) = \textcircled{1}$, $f_R(b) = \textcircled{2}$ w powyższym przykładzie daje sprzeczność

- * rozwiązanie takich funkcji f_R daje jednak górną ograniczenie na $|P|$, bo regionów jest co najwyżej $|\{L \rightarrow \{ \textcircled{1}, \textcircled{2}, \textcircled{3} \} \}| = 3^{|L|} = 3^m \leftarrow \begin{matrix} \text{pojedynczo} \\ \text{wykładniczo} \end{matrix}$

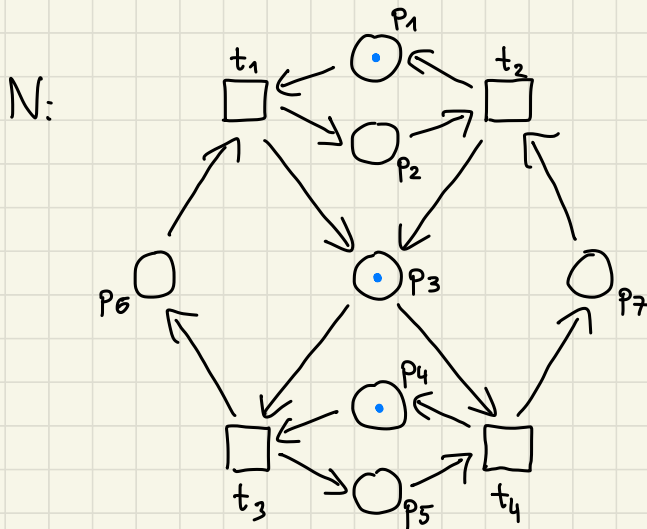
4. Czy istnieje ogólna sieć Petriego N oraz dwie konfiguracje M i M' , $M' > M$, takie że M jest żywa i 1-ograniczona, a M' nie jest żywa?

* spójrzmy na sieć rozdzielania dwóch zasobów:

- * konfiguracja niebieska jest żywa i 1-ograniczona, bo sieć za każdym razem „idzie w lewo albo prawo”
- * po dotarciu pomarańczowego zetału i pójściu w prawo sieć może się zablokować po odpaleniu t_2, t_3, t_4

Inny kontrprzykład:

$$M(N) = (1, 0, 1, 1, 0, 0, 0) \quad M'(N) = (1, 0, 1, 2, 0, 0, 0)$$

* konfiguracja M jest żywa i 1-ograniczona,
bo odpala cyklicznie:

$$t_3 \rightarrow t_1 \rightarrow t_4 \rightarrow t_2 \rightarrow t_3 \rightarrow \dots$$

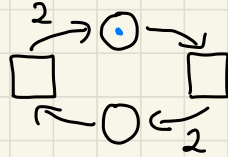
* konfiguracja M' osiąga blokadę po odpaleniu

$$t_3 \rightarrow t_1 \rightarrow t_3$$

w ogólności jest jednak 2-ograniczona

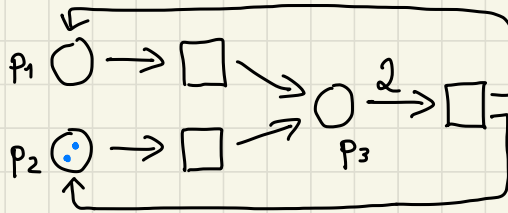
5. Ogólna sieć Petriego N z konfiguracją M jest żywa. Czy wynika stąd, że z dowolnej osiągalnej konfiguracji M' można wrócić do M ?

* wystarczy wziąć sieć,
która przemnaża żetony

5'. Co jeśli (N, M) jest 2-ograniczone?

* znowu można pokazać kontrprzykład

* dla dowolnej osiągalnej konfiguracji M' powyższej sieci mamy $M'(p_2) \leq 1$

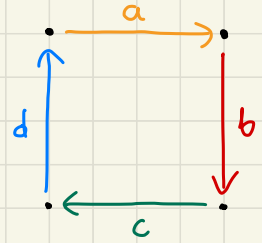
1^D. Dla danego alfabetu z zależnościami (Σ, D) i języka L rozważmy pytanie, czy L jest zamknięty na równoważność śladową. Pokaż, że pytanie to jest rozstrzygalne dla L regularnego. Udowodnij, że problem staje się nierozstrzygalny, gdy założymy, że L jest bezkontekstowy.

2^D. Ogólna sieć Petriego N z konfiguracją M jest żywa i 1-ograniczona. Czy wynika stąd, że z dowolnej osiągalnej konfiguracji M' można wrócić do M ?

Zadanie do pomyślenia w domu (nieobowiązkowe)

Uwaga: na następnej stronie jest
rozwiązanie zadania domowego
1^D z poprzednich ćwiczeń

1° Rozważ cykl skierowany G o czterech wierzchołkach i czterech krawędziach etykietowanych kolejno

literami a, b, c, d . Skonstruuj sieć o mniej niż czterech miejscach, której graf konfiguracji jest izomorficzny z G .

* pomysł: pracujemy z sieciami elementarnymi, więc jedyną z konfiguracji może być konfiguracja pełna (po zetonię na każdym miejscu); jedyną aktywną transzycją może być wtedy taka bez miejsc wyjściowych bez miejsc wyjściowych

* przykładowa sieć:

odpala cyklicznie

t_1, t_2, t_3, t_4

